

3. postna nedelja – leto C

Pokora odvzame Božjo kazn

Prav v tistem času je bilo v množici navzočih nekaj ljudi, ki so Jezusu pripovedovali o Galilejcih, katerih kri je Pilat pomešal z njihovimi žrtvami. Odgovoril jim je: »Mar mislite, da so bili ti Galilejci večji grešniki kakor vsi drugi Galilejci, ker so to pretrpeli? Povem vam, da ne. A če se ne spreobrnete, vas vse čaka enak konec. Ali pa onih osemnajst, na katere se je podrl stolp v Síloi in jih ubil, mar mislite, da so bili večji dolžniki kakor vsi drugi prebivalci Jeruzalema? Povem vam, da ne. A če se ne spreobrnete, boste vsi prav tako pokončani.« In povedal je tole priliko: »Nekdo je imel v svojem vinogradu zasajeno smokvo. Prišel je iskat sad na njej, pa ga ni našel. Rekel je svojemu vinogradniku: »Glej, tri leta je že, kar hodim iskat sad na tej smokvi, pa ga ne najdem. Posekaj jo, čemu izčrpava zemljo?« Ta pa mu je odgovoril: »Gospod, pusti jo še letos, da jo okopljem in ji pognojim. Morda bo napósled obrodila sad; če pa ne, jo boš posekal.« Lk 13,1-9

Mislite, da so bili ti večji grešniki kot oni?

Jezus vrže pred nas krut izziv. Pravi nam, naj si ne domišljamo, da smo boljši od onih Galilejcev, ki jih je pomoril Pilat ali tistih, ki so gradili stolp v Síloi. Če se ne spreobrnemo, bomo enako pokončani. Kaj hoče s tem reči? Očitno sploh ni pomembno, kako dobri oz. hudobni so bili ti o katerih govori, sicer bi opisal v čem je njihov greh in v čem je naš. A preprosto pravi, če se ne spreobrnete, boste enako pokončani.

Od česa naj se torej spreobrnemo. Saj niti ne vemo, s kakšnimi ljudmi nas primerja. Jezus ne opisuje tistih ljudi čisto preprosto, ker nas hoče zaustaviti pri enem naših temeljnih grehov, temeljnih zavor za spreobrnjenje, to je primerjanje. Predobro nas pozna. Ve, koliko časa tudi mi porabimo, da se ukvarjamo z drugimi. Koliko naših pogovorov teče okrog tega, kakšen je ta ali oni, kako grozne stvari se dogajajo okrog nas in po svetu. Kaj iz teh pogovorov običajno sledi? Tolažba, da mi nismo takšni kot drugi, da smo boljši.

Jezus pogled obrne. Kot da nam želi reči, ne glejte na druge, poglejte nase in naredite nekaj iz sebe! Nihče ni boljši, hoče reči! Verjetno so njegovi sogovorniki mislili, to ni res. Kako da nismo boljši? Farizeji in pismouki so jasno dali vedeti, da so boljši, saj se držijo vseh predpisov in nikakor niso podobni javnim grešnikom. Tako tudi mi težko razumemo, kako naj bi bili mi podobni vsem lopovom, o katerih pogosto govorimo! Vendar Jezus tudi danes pravi, ne mislite, da so oni večji grešniki kot vi!

Kako to, da smo vsi enaki, nič boljši? Ob tem mi prihaja na misel evangelij, ki ga vsi dobro poznamo, evangelij o izgubljenem sinu. Tokrat sem se prvič ustavil prav pri tem, kar smo slišali v današnjem evangeliju: da smo vsi enaki. Dobri Oče ima dva sina, ki sta na videz popolnoma različna, a v bistvu popolnoma enaka. Mogoče bi radi rekli, da je eden od dveh sinov boljši kot drugi. Vendar kateri in zakaj? Če bolje pogledamo, opazimo, da mlajši pove že na začetku tisto, kar pove starejši na koncu zgodbe. Mlajši ni zadovoljen v očetovi hiši. Hoče svobodo, hoče premoženje, ki mu pripada. Starejši to pove kasneje. Nimam niti kozliča, niti svobode. Pravi, da mu ves čas služi, pa ničesar ne dobi.

To se zdi odličen opis Jezusove trditve: Mar mislite, da so bili oni večji grešniki in dolžniki. Starejši sin, v katerem se najdemo, ko se primerjamo s tistimi, ki so kršili zapovedi, se ima nedvomno za boljšega. A če pogledamo od blizu, razumemo, da sta oba sinova na istem. Oba ne moreta dojeti, da je vse, kar imata božji dar. Še več, za vse to ne znata biti hvaležna. In še:

prizadevanje za to, da bi ljubezen vrnila, da bi se zapovedi držala, jima predstavlja krivico. Zaradi tega doživljanja krivice mlajši zahteva premoženje, starejši pa ostaja doma v zavisti do mlajšega in nesrečen, da nič ni njegovega.

Če pri sinovih lahko ugotovimo, da se iz istega 'gneзда' za drugačnim videzom skriva isti greh, pa lahko pri smokvi najdemo drugo zanko našega primerjanja. Si predstavljate divjo smokvo, ki raste v skalnatem terenu in v slabi zemlji? Rodila bo drobne sadove. Pred hišo pa imamo v lepi zemlji gojeno smokvo, ki rodi čudovite plodove. Katera je boljša? Na videz je jasno, a v resnici? Tista med skalami je mogoče vložila veliko več truda, a ji podlaga na kateri raste in 'sorta' ne dajeta možnosti, da bi rodila boljši sad.

Primerjanje z drugimi je strup za naše spreobrnjenje. Zakaj? Če se primerjamo z drugimi, nam dejansko ni potrebno ničesar spremeniti. Vedno lahko najdemo nekoga, ki bo v naših očeh slabši od nas. Če pogledamo okrog sebe, hitro najdemo nekoga, ki je na čuden način zaslužil veliko premoženja. V primerjanju z njim smo kar dobri, zakaj bi se spremenili? Če gledamo, kdo koliko da za uboge, lahko hitro najdemo nekoga, ki samo grabi zase in si rečemo, saj smo boljši od njega itd.

Jezus nas ne sprašuje, koliko je dal za uboge naš sosed, koliko je ukradel oni politik ipd. Sprašuje nas, ali smo mi naredili vse, kar smo mogli? Ali smo obrodili sad božjih otrok? Kaj konkretno? Kot zakonca, ali se 100 % zavzamete za vajin zakon, za vajino zakonsko ljubezen in edinost. Kot starši, ali se 100 % zavzamete za vzgojo otrok in ustvarjanje pristnega doma. Mladi ali se 100 % zavzamete za osebno rast, da bi iz sebe izklesali božje mojstrovine, da bi gradili res lepa prijateljstva polna življenja in ljubezni, otroci ali se 100 % zavzimate za to da bi zrasli v modre, odgovorne, ljubeče odrasle, ali je vsak napor, vsako učenje, vsako delo krivica?

Priznajmo si, da prav nič ne vemo, zakaj je sosed nesramen, zakaj pije, zakaj krade itd. Presneto dobro pa vemo, zakaj mi ne naredimo stvari, ki bi jih morali narediti, in sem jih zgoraj naštel. Ne da se nam, zato se primerjamo z drugimi in se z drugimi tolažimo. Krivično nam je biti dobre, v tem je težava! Vsi smo isti, vprašanje je le ali se hočemo spreobrniti ali ne. Bog nas ljubi, vse, vse enako. Tako starejše kot mlajše sinove, tako tiste Galilejce, ki so bili pokončani kot one ki so prišli do Jezusa. Vprašanje je samo ali smo za to ljubezen hvaležni in ali bomo iz sebe kaj naredili.

Ustavimo se v tem postnem času pri sebi. Pomislimo koliko možnosti še imamo, da obrodimo resnično dober sad 100 % ne le 20 ali 50 %! Bog računa na nas, nas ljubi in je potrpežljiv. Ne izkoriščajmo te ljubezni in obrodimo vreden sad spreobrnjenja!